

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/108/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823010365
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7823010365.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Ján Baláž, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. februára 2024 v Rožňave,

rozhodol:

- Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C. XXX, D. E.,
- Obžalovaný ml. C. F., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C. XXX, D. E.,
- Obžalovaný ml. G. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C. XXX, D. E.,
- Obžalovaný H. B., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom C. XXX, D. E., 14
- Obžalovaný ml. G. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C. XXX, D. E.,

s ú v i n í,

v bode 1) obvinení A. B., ml. C. F. a ml. G. B.

že v presne nezistený deň začiatkom februára 2023 v polnočných hodinách v obci C., okres E., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a v úmysle kúpiť si ďalší alkohol, prišli k neoplotenému rodinnému domu I. XX, v ktorom býva poškodená G. G., kde najprv klopali na vchodové dvere a hádzali kamienky do okien, a keď im nikto neotváral, obvinený A. B. silou vytlačil uzamknuté dvojkrídlové drevené dvere v zadnej spodnej časti domu, cez ktoré vnikol do domu, prešiel na prízemie, kde zvnútra otvoril dvere bočného vstupu do domu, ktorými vošiel do vnútra aj obvinený ml. C. F. a zatiaľ čo obvinený ml. G. B. ostal dávať pozor na dvore rodinného domu, z izby na poschodí odcudzili hotovosť vo výške 50 Eur a zo skladu 6 ks 1,5 l fliaš piva zn. Kelt v hodnote 9 Eur a 2 ks lineckého pečiva nezistenej značky v hodnote 10 Eur, následne boli pri odchode na dvore domu pristihnutí poškodenou G. G., ktorej odcudzené veci vrátili a z miesta odišli,

v bode 2) obvinení ml. G. B., H. B. a ml. G. B.

že dňa 13.04.2023 vo večerných hodinách v čase okolo 18:00 h v obci Kobeliarovo, okres E., prišli k neoplotenému rodinnému domu č. XX, v ktorom býva poškodená G. G., ktorú požiadali, aby im predala alkohol a cigarety a počas toho, ako poškodená išla na poschodie po alkohol a cigarety, ďalšia osoba využila, že poškodená nechala pootvorené vchodové dvere domu, cez ktoré vnikla do kuchyne na prízemí, odkiaľ z obálky a peňaženky uložených v zásuvke odcudzila najmenej 1900,- eur, následne sa stretla s obvinenými ml. G. B., H. B. a ml. G. B. na autobusovej zastávke v obci Kobeliarovo, kde sa z odcudzenou hotovosťou podelila tak, že obvinenému ml. G. B. dala sumu 500,- eur, obvinenému H. B. dala sumu 300,- eur a obvinenému ml. G. B. dala sumu 200,- eur, ktorí si peňažné prostriedky vzali a použili na vlastné potreby napriek tomu, že vedeli pochádzajú z uvedenej krádeže, čím bola poškodenej spôsobená škoda najmenej vo výške 1900,- eur,

t e d a

obvinený A. B.

v bode 1) výroku rozsudku
spoločným konaním

- neoprávnene vnikol do obydľia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a najmenej s dvoma osobami,

obvinený ml. C. F.

v bode 1) výroku rozsudku
spoločným konaním

- neoprávnene vnikol do obydľia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a najmenej s dvoma osobami,

obvinený ml. G. B.

v bode 1) výroku rozsudku
spoločným konaním

- neoprávnene vnikol do obydľia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a najmenej s dvoma osobami,

v bode 2) výroku rozsudku

- nadobudol, prechovával a užíval vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky,

obvinený H. B.

v bode 2) výroku rozsudku

- nadobudol, prechovával a užíval vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky,

obvinený ml. G. B.

v bode 2) výroku rozsudku

- nadobudol, prechovával a užíval vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky,

č í m s p á c h a l i

obvinený A. B.

skutkom v bode 1) výroku rozsudku

- v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 111/2022 Z. z. prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) citovaného Trestného zákona

obvinený ml. C. F.

skutkom v bode 1) výroku rozsudku

- prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 111/2022 Z. z., v spolupáchateľstve podľa § 20 citovaného Trestného zákona

obvinený ml. G. B.

skutkom v bode 1) výroku rozsudku

- prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 111/2022 Z. z., v spolupáchateľstve podľa § 20 citovaného Trestného zákona

skutkom v bode 2) výroku rozsudku

- prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 citovaného Trestného zákona

obvinený H. B.

skutkom v bode 2) výroku rozsudku

- prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 111/2022 Z. z.

obvinený ml. G. B.

skutkom v bode 2) výroku rozsudku

- prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 111/2022 Z. z.

a súd ich

o d s u d z u j e:

1/ Obžalovaného A. B.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analogiam) na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2/ Obžalovaného ml. C. F.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 54 Trestného zákona, § 111 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 100 (sto) hodín.

3/ Obžalovaného ml. G. B.

Podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienečne odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

4/ Obžalovaného H. B.

Podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsiatichštyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní (osemnásť) mesiacov.

18

5/ Obžalovaného ml. G. B.

Podľa § 101 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 98 písm. a) Trestného zákona súd podmienične upúšťa od potrestania obžalovaného mladistvého G. B..

Podľa § 101 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému mladistvému určuje skúšobnú dobu v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 101 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému mladistvému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 101 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému mladistvému povinnosť riadne si plniť povinnú školskú dochádzku v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú G. G., nar. XX.XX.XXXX vo J. G., trvale bytom C. XX, D. E., s jej nárokom na náhradu škody vo výške 1900,- (tisícdeväťsto) eur, odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Hlavné pojednávanie sa uskutočnilo vo vzťahu k obžalovaným A. B., H. B. a obžalovaným mladistvým C. F., G. B. a G. B., ktorí sa hlavného pojednávania riadne zúčastnili. Obžalovaný mladistvý K. B. sa na hlavné pojednávanie bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavil a preto súd v záujme urýchlenia konania jeho trestnú vec vylúčil zo spoločného konania na samostatné konanie.

Obžalovaní, ktorí sa na hlavné pojednávanie dostavili, v úvode hlavného pojednávania výslovne prehlásili, že sú vinní zo spáchania skutkov, resp. skutku uvedených v obžalobe. Zároveň v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku kladne prehlásili, že rozumejú, čo tvorí podstatu skutku, resp. skutkov, ktoré sa im kladú za vinu, že boli poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohli sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, že rozumejú právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, že boli oboznámení s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za prečiny, ktoré sa im kladú za vinu a že sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchané skutky. Na základe uvedených prehlásení, súd u obžalovaných v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal ich vyhlásenia a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaní priznali k spáchaniu skutku sa nevykoná, a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vina obžalovaných nepochybne vyplýva z ich samotných výpovedí z prípravného konania, počas ktorých sa k spáchaniu skutkov, ktoré sú im kladené za vinu, v podstate v celom rozsahu priznali a ich spáchanie popísali tak, ako je to vyššie popísané. Priznanie sa obžalovaných je v súlade aj s obsahom celého ďalšieho spisového materiálu. Pričom obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku, resp. skutkov, ktoré sa im v obžalobe kladú za vinu. Na základe týchto dôkazov je možné vyvodiť záver, že obžalovaní úmyselným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a najmenej s dvoma osobami a nadobudli, prechovávali a užívali vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území SR. Tým naplnili všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Trestného zákona a prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona v rozsahu a forme tak, ako je to opísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Závažnosť konania obžalovaných je nutné vidieť v tom, že úmyselným konaním narušili záujmy spoločnosti na ochrane majetku.

Obžalovaný A. B. je v mieste trvalého bydliska hodnotený v podstate všeobecne. Z jeho výsluchu k osobným a iným pomerom vyplynulo, že nie je zamestnaný, nikde nepracuje, že žije z materskej svojej družky a že sa s družkou starajú o tri maloleté deti. Z centrálnej evidencie priestupkov vyplývajú

tri záznamy - priestupky, pričom sa jednalo v jednom prípade o krádež drevnej hmoty a v ostatných prípadoch priestupkov na úseku cestnej dopravy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3 - krát súdne trestaný, za majetkovú trestnú činnosť, pričom prvé dve odsúdenia sú zahladené a teda hľadá sa na obžalovaného ako keby nebol odsúdený, pričom poslednýkrát bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/74/2022, zo dňa 15.07.2022, kedy bol pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Tr. zákona právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu tohto trestu so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 15.07.2022. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa prejednávaného skutku dopustil počas podmiennečného odkladu výkonu uvedeného trestu.

Obžalovaný ml. C. F. je v mieste trvalého bydliska hodnotený v podstate všeobecne. Z jeho výsluchu k osobným a iným pomerom vyplynulo, že nie je zamestnaný, nikde nepracuje a že žije s rodičmi, pričom zároveň vyhlásil, že by súhlasil s prípadne uloženým trestom povinnej práce. Z centrálnej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nemá doposiaľ žiaden záznam. A z odpisu registra trestov vyplynulo, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom druhé jeho odsúdenie je zahladené a hľadá sa teda na neho ako keby nebol odsúdený a prvý krát bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 29.07.2022, kedy mu bol pre prečin podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 29.07.2022. Z uvedeného je zrejmé, že prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil počas podmiennečného odkladu výkonu uvedeného trestu.

Obžalovaný ml. G. B. je v mieste trvalého bydliska hodnotený v podstate všeobecne. Z jeho výsluchu k osobným a iným pomerom vyplynulo, že nie je zamestnaný, nikde nepracuje a že žije s rodičmi. Z centrálnej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nemá doposiaľ žiaden záznam. A z odpisu registra trestov vyplynulo, že bol doposiaľ jeden-krát súdne trestaný a to rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 3T/74/2022, právoplatným dňa 15.07.2022 na podmiennečný trest, pričom je nevyhnutné konštatovať, že uvedené odsúdenie je zahladené, a teda že sa na obžalovaného hľadá ako keby nebol odsúdený.

Obžalovaný H. B. je v mieste trvalého bydliska hodnotený v podstate všeobecne. Z jeho výsluchu k osobným a iným pomerom vyplynulo, že pracuje na brigády v lese a to denne, pričom na deň dostáva odmenu vo výške 30 eur. Že býva s družkou s ktorou sa starajú o svoje maloleté deti. Z centrálnej evidencie priestupkov vyplýva päť záznamov - priestupkov, pričom sa jednalo majetkové priestupky a priestupky na úseku cestnej dopravy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ tri - krát súdne trestaný, za majetkovú trestnú činnosť, pričom prvé odsúdenie je zahladené a teda hľadá sa na obžalovaného ako keby nebol odsúdený, pričom ostatné jeho odsúdenia sú vykonané. Uvedeného skutku sa teda nedopustil počas podmiennečného odsúdenia.

Obžalovaný ml. G. B. je v mieste trvalého bydliska hodnotený v podstate všeobecne. Z jeho výsluchu k osobným a iným pomerom vyplynulo, že navštevuje základnú školu 8. ročník a že žije s rodičmi. Z centrálnej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nemá doposiaľ žiaden záznam. A z odpisu registra trestov taktiež vyplynulo, že nebol doposiaľ súdne trestaný. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo že je vedený Úradom práce sociálnych vecí a rodiny – kuratelou pre záškoláctvo. Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestov súd postupoval podľa zákonných ustanovení § 34, 39 ods. 2, ods. 4, § 54, § 97, § 101, § 117 ods. 1 a § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného A. B. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimné oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona, ale aj na jednu priťažujúcu okolnosť - obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona. Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné zvyšovať dolnú resp. znižovať hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a súd preto mohol obžalovanému ukladať trest v rozmedzí jedného až piatich rokov.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené okolnosti, na mieru účasti obžalovaného na spáchaní predmetného trestného činu a doterajšiu trestnú činnosť obžalovaného (obžalovaný spáchal posudzovanú trestnú činnosť v čase podmiennečného odsúdenia za inú majetkovú trestnú činnosť) ale aj na osobu obžalovaného, ktorý síce má maloleté deti ale ktorý nikde nepracuje a žije s detských prídavkov (materskej) svojej družky, súd dospel k záveru, že nie je možné obžalovanému uložiť iný ako nepodmiennečný trest odňatia slobody. Súd je zároveň toho názoru, že je možné v danom prípade

u obžalovaného použiť analogicky ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia NSSR sp. zn. Tpj 55/2016 ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške trestu.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené okolnosti prípadu, ale predovšetkým na postoj obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho priznanie sa a oľutovanie skutku, súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod spodnú, zákonom stanovenú hranicu trestnej sadzby a uložil obžalovanému za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní osem mesiacov s tým, že tento trest vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

U obžalovaného ml. C. F. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona, ale aj na jednu priťažujúcu okolnosť - obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona. Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné zvyšovať dolnú resp. znižovať hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Čo sa týka druhu trestu, keďže obžalovaný mladistvý spáchal predmetný úmyselný trestný čin v čase jeho podmieneného odsúdenia, nebolo v zmysle ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona možné mu ukladať podmienený trest odňatia slobody. Súd vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku a jeho následok, mieru účasti mladistvého obžalovaného na jeho spáchaní, časový odstup od jeho spáchania, vek obžalovaného mladistvého, sociálne prostredie z ktorého pochádza a v ktorom žije a jeho osobnosť a postoj obžalovaného mladistvého považoval súd za najvhodnejšie uloženie trestu povinnej práce, ktorý prispeje k jeho prevýchove bez závažného zásahu do rodinných, osobných a iných väzieb. Takýto trest prípadne navedie obžalovaného k osvojeniu si pracovných návykov a prispeje k jeho zaradeniu do spoločenského života. Súd vzhľadom na všetky popísané okolnosti prípadu ale predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin ako mladistvý nepovažoval v danom prípade uloženie nepodmieneného trestu ako nevyhnutné na ochranu spoločnosti ako aj nápravu páchatel'a a preto obžalovanému uložil práve alternatívny trest – povinnej práce v hornej, zákonnom zníženej sadzbe vo výmere 100 hodín.

U obžalovaného ml. G. B. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona, ale aj na jednu priťažujúcu okolnosť - obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona. Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné zvyšovať dolnú resp. znižovať hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd teda mohol obžalovanému mladistvému ukladať zákonom znížení trest odňatia slobody v rozmedzí jedného roka až dva a pol roka a to za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je prečin podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona. Čo sa týka druhu trestu a jeho výmery súd na základe uvedených skutočností uložil obžalovanému mladistvému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a teda na dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že jeho výkon bol podmienenčne odložený na primeranú skúšobnú v trvaní 14 mesiacov. Súd nepristúpil podobne ako tomu je u ml. G. B. k podmienenému upusteniu od potrestania podľa § 101 Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a aj keď je toto odsúdenie je zahladené, súd má dôvodne za to, že v jeho prípade, vzhľadom na opätovné spáchanie trestného činu je potrebné na neho pôsobiť práve podmienenčným trestom, pričom súd bude bedlivo sledovať jeho správanie v skúšobnej dobe.

U obžalovaného H. B. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona, ale aj na jednu priťažujúcu okolnosť - obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona. Vzhľadom

na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné zvyšovať dolnú resp. znižovať hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd teda mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí dvoch rokov až piatich rokov. Čo sa týka druhu trestu a jeho výmery súd na základe uvedených skutočností uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov a teda na dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že jeho výkon bol podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú v trvaní 18 mesiacov. Súd poukazuje na to, že aj napriek tomu, že obžalovaný bol v minulosti tri-krát odsúdený, v danom prípade však nespáchal predmetný trestný čin v čase jeho podmiennečného odsúdenia. Jeho predchádzajúce odsúdenia sú buď zahladené alebo vykonané. A je taktiež na tomto mieste potrebné podotknúť, že obžalovaný brigádne pracuje a to denne, má teda stály príjem, má maloleté deti o ktoré sa takto aktívne stará so svojou družkou a je teda platným, aktívnym členom domácnosti. Uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody by v takom prípade mohlo mať za následok nepriaznivý vplyv na rodinu obžalovaného, a aj preto súd nepristúpil k uloženiu takéhoto druhu trestu ale má za to, že za daných okolností je možné na neho pôsobiť aj trestom odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s jeho podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Ohľadne obžalovaného ml. G. B. súd dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné upustenie od potrestania podľa § 101 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zákona) a pred spáchaním uvedeného skutku nebol nikdy súdne trestaný, nemá ani žiaden záznam v evidencii priestupkov a teda viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zákona). Priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Vzhľadom aj na osobu mladistvého, na skutočnosť že si doposiaľ plní zákonnú školskú dochádzku, na charakter stíhanej trestnej činnosti a mieru jeho zavinenia, súd dospel k záveru, že je možné upustiť od jeho potrestania a to podmiennečne. Súd nepristúpil k upusteniu od potrestania podľa § 98 Trestného zákona z dôvodu negatívneho hodnotenia v škole a záškoláctva a súd mal za to, že v jeho prípade je potrebné na neho pôsobiť podmiennečným upustením od potrestania s uložením primeranej skúšobnej doby v trvaní 10 mesiacov, počas ktorej sa očakáva, že obžalovaný povedie riadny život, teda nedopustí sa žiadnej protiprávnej činnosti a ktorá je takto dostatočná na posúdenie, či upustenie od potrestania splnilo u obžalovaného svoj účel. Súd mu zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ako aj povinnosť riadne si plniť školskú dochádzku a to z dôvodu posilnenia vplyvu na jeho osobu počas skúšobnej doby.

Pokiaľ ide o poškodenú G. G. a jej nárok na náhradu škody, súd má za to, že výška škody nebola v konaní dostatočne ustálená a to predovšetkým na rozdielnosť jednotlivých nárokov v prípravnom konaní a v konaní pred súdom ale predovšetkým na skutočnosť, že osoba ktorá predmetnú škodu spôsobila a to obvinený ml. K. B. bol vylúčený na samostatné konanie. Súd má za to, že by v tomto smere musel vykonať ďalšie dokazovanie, ako aj pre neprítomnosť vylúčeného obvineného, ktoré by však neprimerane presiahlo rámec a potreby trestného konania, súd preto poškodenú G. G. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku)